

Řešení: Ve stížnosti proti platebnímu rozkazu bylo namítáno, že kvittance jest jako příloha k poplatkovému spisu dle saz. pol. 102 d. popl. zák. prosta kolku,

2. že vydána byla jen za tím účelem, aby činila průkaz poplatkovému úřadu a byla přílohou výkazu poplatkového,

3. že k nějakému soukromému účelu jí použito nebylo a nebude. Stížnosti nebylo dáno místa a to z těchto důvodů:

Úřad opřel svůj výrok o to, že nebyl na listině této ve smyslu odst. 5. připomínek k popl. sazbě výslovně udán účel, že totiž byla vydána k prokázání dluhu při vyměřování daně dědické.

Dle cit. odstavce, má-li nějaké právní listině za určitým účelem vystavené dostati se poplatkového osvobození ve smyslu poplatkové sazby, musí býti na ní a sice na místě pro kolkování určeném udán býti účel, pro který se stvrzenka vystavuje a osoba, které tato stvrzenka k tomu účelu sloužiti má (které se vystavuje).

Jest to předpis ryze formální povahy, a takové formální předpisy vykládati jest striktně dle zákonného znění slovního a proto poplatkové osvobození pozastavené stvrzenky závisí jedině na tom, zda tato listina vykazuje náležitosti v odst. 5. připomínek předepsané.

Stížnost poukazovala sice na různé výnosy ministerstva financí, ale poukaz byl odbyt s odůvodněním, že tyto výnosy nejsou řádně vyhlášeny, mají povahu pouhých vnitřních instrukcí pro podřízené úřady, z nichž však stranám nemohou vzniknouti žádná subjektivní práva.

Z uvedeného vysvítá, že:

1. doklady, mají-li býti osvobozeny od poplatkové povinnosti, musí být vydány po smrti zůstavitelovč,

2. že na nich musí být udán výslovně účel a to na místě určeném pro kolkování, k čemu doklady slouží, tedy k prokázání dluhu při vyměření daně dědické a

3. osoba, které se listina vystavuje.

Přípustnost knih. poznámky o předem placeném nájemném.

Pod tímto nadpisem byla v čísle 1. ročníku XIII., na stránce 6 v rubrice »Otázky a odpovědi« uveřejněna noticka, že dle rozhodnutí nejvyššího soudu (Vážný, rozh. č. 4753) jest poznámka taková nepřipustná, »neboť se vymyká typům poznámek uvedeným v §§ 20 až 52 knihovního zákona«.

Budiž mi dovoleno upozorniti na nové znění § 1102 všeobecného zákoníka občanského dle § 148 dílčí novely III. (zákon ze dne 19. března 1916 č. 69 ř. z.) jež zní:

»Pronájemce (propachtující) může si sice vymíniti placení činže předem. Jestliže však nájemce (pachtýř) zaplatil předem více než jednu lhůtu, může to namítati věřiteli později zapsanému jen tehdy, když je vyznáena ve veřejné knize.«

Tímto ustanovením III. dílčí novely ku všeob. zák. obč. dle zásady »Lex posterior derogat priori« stala se poznámka knihovní předem zaplaceného nájemného nejen dovolenou, nýbrž dokonce i účelnou, a pokud mi z vlastní praxe známo, knihovní soudy až dosud takové poznámky povolovaly.

Vzhledem k cit. rozhodnutí nejvyššího soudu doporučovalo by se tudíž, aby ministerstvo spravedlnosti

dle § 6. zákona o nejvyšším soudě č. 216 Sb. z. a n. si vyžádalo jeho plenární rozhodnutí o přípustnosti takové knihovní poznámky s výslovným upozorněním na předpis § 1102 všeob. zák. obč. ve znění § 148 III. dílčí novely.

Dr. Jaroslav Šimek.

Z E D N E

Všem pánům notářům komorního obvodu pražského!

Presidium vrchního soudu v Praze zaslalo notářské komoře výnos ze dne 22. ledna 1931 Pres. 3067/2/31, které v podstatě praví toto:

»V cizích státech je ve značné míře usnadňován úkol kanceláři soudních tým, že jsou vyhotovení usnesení z velké části připravována stranami resp. jich právními zástupci.

Také u nás faktické poměry dovolovaly by postup podobný. Dochází totiž v daleko největší části soudních usnesení k vyřízení souhlasného s návrhem.

Výslovně dovoluje postup takový § 195 j. ř. (§ 183 jedn. por.). Ustanovení těchto je možno použiti zvláště ve věcech knihovních a firemních a všude tam, kde nelze použiti dále jdoucího ustanovení § 79 org. zákona o zkráceném vyhotovení soudním.

Používá se jeho však velmi zřídka. Příčinou toho je snad, že se nemohlo ustanovení to náležitě vžiti, dokud nebylo po rukou vhodně upravených sbírek podání na soudy a vyřízení soudy. Od té doby se však poměry valně změnily. Nejenom jsou po rukou vzorně upravené sbírky vyřízení pro potřebu soudů, ale v novější době i velmi dobré sbírky podání na soudy pro potřebu advokátů a notářů a stran vůbec.

Kdyby bylo možno jednak používat v dostatečné míře zkráceného vyhotovení podle § 79 org. zákona, jednak tohoto ustanovení j. ř., byl by velký úkol kanceláři soudních daleko lépe obstarán.

Notářská komora v Praze jednala ve svém sezení dne 31. ledna t. r. o tomto výnosu a podle svého jednomyslného usnesení doporučuje svým členům, aby pro soudy, zejména ve věcech knihovních, pozůstalostních a věcech, týkajících se obchodního rejstříku, nejen připravili koncepty usnesení, nýbrž již současně dodali soudy takový počet vyhotovení, aby bylo možno toto usnesení doručiti stranám, úřadům a pod. a ještě jedno mohlo zůstat u soudu.

Při tom se používá pro věci knihovní formulářů, vydaných Drem Bohuslavem a odborovým přednostou Antonínem Hartmanem, ve věcech nesporných, formulářů, vydaných Antonínem Hartmanem v československém Kompas a ve věcech týkajících se obchodního rejstříku, formulářů vydaných Janem Tesařem a Františkem Zuntem, nákladem Právnického knihkupectví a nakladatelství v Praze.

Tímto způsobem pomůže se expeditivnosti soudů a vyjde se v tomto ohledu vstříc nejen soudům, nýbrž i stranám, které dnes při velikém svém zatížení pracemi a nedostatkem personálu nemohou při nejlepší vůli požadavkům obecnosti vyhověti.

Nový notářský řád vydalo dle vládního věstníku ze dne 18. prosince 1930 ministerstvo spravedlnosti a kultu v Portugalsku. Notáři v čl. 1 jsou označováni jako veřejní funkcionáři, jmenovaní vládou na dožiti. Kompetence notářů portugal. jest ovšem mnohem obsáhlejší nežli u nás, tak zejména předepsána jest veřejná listina při převodech věcí nemovitých věcných práv, při postupech a dlužních úpisech na pohledávky hypotekární, při postupech společenských podílů, smlouvách pachtovních, jež jsou předmětem zápisu do rejstříku atd. Jest z toho zřejmo, že se notářům i v nových notářských řádech přiznává rozšíření působnosti, jakožto výhradního listinného osvědčovacího orgánu. Kdy i u nás dojde k tomu uznání, že jediné notář jest povolán, aby sepisoval listiny větší důležitosti, zejména o nemovitostech a oddělen byl okruh jeho působnosti od působnosti jiných právních zástupců?

Dovolená notářů. Upozorňujeme všechny kolegy, aby své žádosti za dovolenou podávali nejméně 8 dní před nastoupe-